

ע"פ 3131/24 - יצחק סטופין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3131/24

לפני: כבוד ממלא מקום הנשיא ע' פוגלמן

המערער: יצחק סטופין

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ז' פלאח) בת"פ 17732-02-22 מיום 8.4.2024

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ז' פלאח) בת"פ (שלום חי') 17732-02-22 מיום 8.4.2024 שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. בחודש פברואר 2022 הוגש נגד המערער כתב אישום שייחס לו מספר עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. במהלך דיון שהתקיים ביום 21.3.2024 ביקש המערער כי המותב יפסול את עצמו, אך המותב דחה את הבקשה על אחר. ביום 31.3.2024 הרשיע בית המשפט את המערער במרבית העבירות שיוחסו לו, וזיכה אותו מאחת העבירות. כעולה מעיון במערכת "נט המשפט", ביום 7.4.2024 - ערב הדיון שנקבע לשמיעת הטעונוים לעונש - הגיש המערער בקשה נוספת לפסילת המותב (להלן: בקשת הפסלות). בבקשתו פירט המערער השגות על התנהלותו של המותב לאורך ניהול ההליך וטען, בין היתר, כי המותב ניסה להפעיל עליו לחץ במהלך דיון ההקראה וניהל את דיון ההוכחות באופן שמוטה לטובת המשיבה. כמו כן הלין המערער על קביעות שונות מהכרעת הדין ועל התנהלותו של המותב בדיון מיום 21.3.2024, וטען כי המותב פועל מתוך מניעים זרים.

2. למחרת, בתום דיון במעמד הצדדים, נתן בית המשפט גזר דין מפורט בעניינו של המערער. בהמשך יום

עמוד 1

8.4.2024 נתן בית המשפט החלטה שבה ציין כי המערער ובא כוחו לא התייחסו במהלך הדיון לקיומה של בקשת הפסלות, וכי רק לאחר חתימת גזר הדין הודיע בא כוח המערער על הגשת הבקשה מטעם מרשו. בנסיבות אלו קבע המותב כי אין מקום לדון בבקשת הפסלות, שכן ניהול התיק הסתיים, והוסיף כי טענת הפסלות של המערער נדחתה בהחלטות קודמות.

3. מכאן הערעור שלפניי, שבמסגרתו טוען המערער - אשר מייצג את עצמו - כי המותב פועל מתוך משוא פנים ומניעים בלתי ענייניים. המערער חוזר על טענתו כי המותב ניהל את ההליך באופן מוטא ופגע בהגנתו, ולשיטתו המותב התעלם שלא בצדק מטענות שהעלה ומנסיבותיו האישיות. עוד טוען המערער כי פרוטוקול הדיונים בהליך אינו מדויק וכי הושטו ממנו התבטאויות בעייתיות של המותב. לבסוף מבקש המערער להורות על ביטול הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינו.

4. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו, באתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות. בעבר נפסק כי הליכי פסלות הם הליכים שצופים פני עתיד, וכי מטרתם היא לבחון האם המותב יכול להמשיך ולשבת בדין בהליך שלפניו (ראו למשל: ע"פ 5342/21 שוורצמן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.8.2021); ע"פ 5772/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (19.8.2020)). לפיכך, דרך המלך להעלאת טענת פסלות לאחר סיום ההליך אינה במסגרת ערעור פסלות, אלא בערעור על תוצאת ההליך עצמו (ע"פ 2330/23 ויסולי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.4.2023)). בעניינינו, בסמוך לאחר הגשת בקשת הפסלות ניתן גזר הדין בעניינו של המערער. בנסיבות אלו אין עוד טעם מעשי בהידרשות לטענת הפסלות במתכונתה הנוכחית, וביכולתו של המערער להעלותה באפיקים המתאימים ובכפוף להוראות הדין. לבסוף אציין כי בקשת המערער לביטול הכרעת הדין וגזר הדין אין מקומה בערעור פסלות, ומשכך לא מצאתי מקום להידרש לה.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, כ"ג בניסן התשפ"ד (1.5.2024).

מ"מ הנשיא